

Strandvejen. — Det andet Moment, som efter min Opfattelse ogsaa har haft Betydning under Forhandlingerne, og som vedblivende bør have Betydning, er det, at der efterhaanden har udviklet sig en Dampindustri til Borttagelse af de omtalte Materialier i Havet. Det var mig ikke bekendt, i hvert Tilfælde ikke, da Lovforslaget fremkom, at der eksisterer en saadan Industri og et Dampaktieselskab, som oven i Købet gør ganske glimrende Forretninger. Ved Diskussionen i Ingeniørforeningen blev anført, at der den Gang i 1899 eksisterede 8 Dampere paa indtil 60 Tons Størrelse, som udførte deres Arbejde i Sundet og rundt omkring ved Borttagelse af det omhandlede Materiale. Det er jo aabenbart, at kan man ønske at træde saa facilt op som muligt mod Stenfiskerne, som ere Smaakaarsfolk, og som arbejde haardt for deres Erhverv, er der ikke Spor af Grund til at træde facilt op mod et velstaaende Aktieselskab, som driver dette sit Erhverv med Damp og kostbare Maskiner og tjener gode Penge, de bør ikke have Tilladelse til at udføre deres Erhverv saaledes, at Kysten udsættes for Fare. Det har jo fra anden Side saa tidt været udtalt, at man paa dette Omraade burde træde facilt op mod de fattige Stenfiskere — et Stikord, der altid gør en vis Virkning — medens man samtidig om Kystejerne har sagt, at det var velhavende Folk, og særlig de velhavende Villaejere langs Strandvejen behøvede ikke et saa stort Hensyn som de fattige Stenfiskere. At dette er en Misforstaaelse, viser den Adresse, som indkom fra 60 Fiskere i Taarbæk, der i høj Grad beklage sig over det Arbejde, som udføres ud for Kysten ved Borttagelsen af Materialier, og som skader deres Kyst. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at denne Adresse har været nævnt i Tinget, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa den, men kun genkalde den i ærede Medlemmers Erindring. Fiskerne henlede Opmærksomheden paa, at Dampfartøjerne uddybe Render paa indtil 20 Fod i kort Afstand fra Kysten, og henpege paa, at dette Hul, som laves ved Dampskibenes Borttagelse af Materialier, selvfølgelig maa udfyldes paa en eller anden Maade, og de mene, at Kysten efterhaanden glider ud og udfylder det Hul, der er frembragt ad kunstig Vej. Det er min Tro, og for øvrigt bekræftes ved Vandbygningsdirektørens Erklæring, at denne Antagelse er rigtig.

Som jeg allerede har bemærket, var Lovforslaget, da det kom her til Tinget, i en ret væsentlig Grad forandret. Jeg har

allerede bemærket, at Dybde- og Afstandsbestemmelserne vare strøgne, men ogsaa paa andre Omraader var der sket væsentlige Forandringer, som jeg ikke ved første Behandling skal komme ind paa, idet jeg kun erindrer om, at jeg den Gang udtalte, at jeg med enkelte Undtagelser, særlig med Hensyn til et enkelt Punkt om den tørre Strandbred, for øvrigt kunde slutte mig til Forslaget, som det forelaa, betragtede det som et Fremskridt fra Loven af 23de Januar 1862 og derfor ønskede, at det maatte kunne gennemføres. Dette Ting ønskede imidlertid efter at have forhandlet om Sagen at komme ind paa et helt nyt Princip. Ordføreren udtalte paa Flertallets Vegne: „Flertallet af Udvalget er derfor af den Mening, at skal man komme til en virkelig effektiv Ordning, som baade Kystejerne og Fiskerne kunne være tilfredse med, maa man gøre Skridtet fuldt ud og paalægge Staten at sørge for at frede Kysten“, og i Henhold dertil stillede saa Udvalgets Flertal et Forslag til en Dagsorden, hvori Regeringen opfordredes til at fremsætte et Forslag til en Lov, hvorved der ved offentlig Foranstaltning blev truffet Bestemmelse, om og hvorvidt det efter de forskellige Forhold paa Landets Kyster skal være tilladt paa Søterritoriet ud for hver Kyststrækning at optage Sten, Grus, Sand og deslige, og hvorved der blev truffet de fornødne Foranstaltninger til Overholdelse ved det offentlige af den saaledes truffne Ordning af Kystfredningen. Det var et helt nyt Princip, som blev foreslaaet af Tingets Flertal. Jeg vil erindre om, at Mindretallet fastholdt Folketingets Forslag og ikke stemte for denne Dagsorden, men i Henhold til denne Opfordring til Ministeren om at stille et Forslag, hvor Staten traadte op som den, der regulerer hele Forholdet mellem Kystejerne og dem, der ønske at borttage Materialier fra Havet, har altsaa den ærede Landbrugsminister nu forelagt et Forslag, som vi i Dag her have til Forhandling, og som ærede Medlemmer ville kunne se fuldt ud opfylder den Henstilling, som Udvalgets Flertal i Fjor gjorde til Ministeren. I dette Forslag er bibeholdt en stor Del af det tidligere Forslag; alt det, som jeg har betragtet som en Forbedring i Sammenligning med Loven af 23de Januar 1862, er bibeholdt i det her foreliggende Forslag. Det ny findes derimod særlig i §§ 1 og 2 og gaar ud paa, at der til at yde Landvæsenkommissionen (Overlandvæsenkommissionen) den fornødne sagkyndige Bistand ved Be-